

bil vložen v Slavenski banki, ki je bila pa milijonska dobrotnica samostojnih demokratov. **Pozivamo te demokrate javno, da tudi oni v svojih listih zagotovijo, da vlagatelji v njihovo Slavensko banko ne bodo izgubili niti ene pare!** Izgubili bodo najbrže vse! Slovenci sami do 100 milijonov! Te nam vrnite! Potem govorite! — Pozivamo vse naše somišljenike v gornjeradgorskem okraju, da ohranijo mirno kri, da pa znajo ščititi sebe in svoje interese pred demokratsko škodoželjnostjo. Zato naj se vse izmišljene laži prijavi Posojilnici!

Veliko gospodarsko zborovanje pri št. Ilju pod Turjakom. V nedeljo, 1. julija 1928 po prvi maši, se vrši pri nas v gostilni g. Spilhala veliko gospodarsko zborovanje glede pospeševanja živinoreje, zboljševanja kmetijstva, regulacije Mislinje, kmetijskih in gospodinjstev šol in tečajev itd. Zborovanja se udeležijo domači oblastni poslanec g. Ovčar, okrajni kmetijski referent g. Dolinar in drugi strokovnjaki. Vsi interesenti prav uljudno vabljeni!

Važno za perutinarje! Tekom letošnje jeseni bo oblastni odbor mariborske oblasti porazdelil večje število plemenskih petelinov brezplačno med resne zanimance v oblastnem okolišu. Razdelitev se bode vršila izključno le potom kmetijskih korporacij (zadruge, društva, podružnic) in občin, kjer bo najmanj šest posestnikov, ki so voljni gojiti samo štajersko kurjo pasmo. Prošnje morajo predložiti omenjene organizacije čim prej na posebnem obrazcu, ki ga dobijo brezplačno pri vseh sreskih poglavarstvih in pri kmetijskem oddelku oblastnega odbora. Na prošnje posameznikov se ne bo oziralo.

Stanje hmeljskih nasadov v Sav. dolini. Stanje hmeljskih nasadov je povprečno srednje. Zgodno obrezani so lepši od pozneje obrezanih. V prvih so rastline dosegle $\frac{3}{4}$ in še več visokosti drogov, drugi le komaj $\frac{1}{2}$. Nenormalno vreme — nekaj vročih dni in hladne noči — je povzročilo zastoj v rasti navzgor ter povzroča rast v širino, ko nastavlja rastlina že stranske panoge s popki. Hmeljsko stenico, ki povzroča precejšno škodo, preganjajo hmeljarji uspešno s prekuhanjo in pravilno pripravljeno kvasjo. Nasadi se sedaj obsipavajo in marljivo trebijo plevela. Letina 1928 bo povzročevala hmeljarjem precejšnja presenečenja, ker sedanje stanje že izključuje dobro. Glede kupčije nič novega.

ZA NAŠO DEČO

Nevidno kraljestvo.

(Pravljica.)

V majhni hišici, kakšne četrte ure v stran od vasi, je živel s svojim starim očetom mladi kmet, po imenu Tone. K hišici je spadalo baš toliko po-

lja, da nista imela posebnih skrbi. Kar za hišo je bil gozd s tako starimi hrasti in bukvami, da so bili tisti, ki so ga zasadili, gotovo že nad sto let mrtvi; pred njo pa je ležal star, razpočen mlinski kamen — kdo ve, kako je prišel tja. Kdor je sedel na kamnu, je imel očarjuoč razgled v dolino, na reko, ki je tekla po njej, in na gore onstran vode. Tukaj je sedel Tone vsak večer po delu, naslonil si je glavo v roke, laketa pa na koleno in tako je sanjaril včasih hpo cele ure. Ker se je malo brigal za ljudi, in ker je bil vselej tako tih in zamišljen, kot je pač tisti, ki marsikaj premišljuje, zato so ga imenovali posmehljivo: Tone sanjar. Sicer pa to Toneta ni dosti skrbelo.

Čim starejši je postajal, tembolj je bil tih, in ko mu je naposled še stari oče umrl, sploh ni nič več govoril. Ko je pa sedel na razpočenem mlinskem kamnu, kar se je zdaj še češče dogajalo, in je gledal nizdol v krasno dolino, kako so prihajale večerne megle na enem koncu in so se počasi vlekli ob gorovju, kako je postajalo temnejše in temnejše, dokler se niso prikazali na nebu luna in zvezde v vsej svoji krasoti, tedaj mu je bilo pa prav čudno pri srcu. Valovi v reki so začeli prepevati, zdaj tiše, potem pa vedno glasneje. Prepevali so o gorah, od katerih so prihajali, o morju, kamor si žele, ter o povodnih ženah, ki stanujejo globoko na dnu reke. Nato je začel šumeti gozd, povsem drugače, kakor navadni gozdovi, in je pripovedoval najčudovitejše stvari. Posebno stari hrast, ki je stal nad očetovim grobom, je vedel vedno kaj več povedati ko ostalo drevje. Zvezde pa, stoječe tako visoko na nebu, so navidezno hotele kar pasti v zeleni gozd in v modro reko; migljale so in trepetale, kakor kdo, ki ne more več čakati. Ali angelji, ki so stali vsak za svojo zvezdo, so jih še vsakokrat pridržali, rekoč:

»Zvezdice, zvezdice, ne delajte neumnosti! Za to ste vendar prestare, mnogo tisoč let in še več! Ostanite doma, tu je najlepše!«

Da, to je bila čudovita dolina! Ali vse to je videl in slišal samo Tone sanjar. Ljudje iz vasi niso o tem nič slutili, ker so to bili čisto navadni ljudje. Tu in tam so podrli kakega gozdnega drevesnega velikana, razžagali so ga in razcepili in če je bilo naloženih precej drv, so rekli: »No, zdaj si bomo pa že nekaj časa kurili!« V reki pa so prali svoje perilo, ker jim je tam bila voda najbolj pri rokah. O zvezdah so govorili, če so prav močno migljale, samo to: »Ponoči bo mrzlo. Če le naš krompir ne bo pozebel!« Če jim je Tone hotel kaj več povedati, so se mu smejali. So pač bili čisto navadni ljudje.

Ko je nekoč Tone zopet sedel tu na svojem starem mlinskem kamnu in premišljeval, kako sam je na svetu, je zaspal. Sanjalo se mu je, da visi z neba zlata gugalnica na srebrnih vrveh. Vsaka vrva je bila pritrjena na zvezdi. Na gugalnici je sedela krasna kraljičina in se je gugala tako viso-

ko, da je letela od neba do zemlje in od zemlje zopet do neba. Vsakokrat, ko je prišla gugalnica do zemlje, je kraljičina od veselja zaploskala v roke in je vrgla Tonetu rožo. Naenkrat pa so se vrvi pretrgale in kraljičina je letela daleč v nebo, vedno dalje in dalje, da je nazadnje ni bilo več videti.

Tedaj se je Tone prebudil in ko je gledal okoli sebe, je videl poleg sebe na kamnu šopek rož.

Drugega dne je zopet zaspal in je sanjal prav isto. Pozneje je našel zopet rože. Tako se je godilo ves teden.

Tone si je mislil, da mora vendar nekaj resničnega biti na teh sanjah, ker se je povračalo vselej isto. Zaklenil je torej hišo ter se je podal na pot — da bi našel kraljičino.

Ko je tako potoval mnogo dni, je zagledal od daleč deželo, kjer so viseli oblaki prav do zemlje. Napotil se je proti njej, a zašel je v velik gozd.

(Dalje pride.)

Za smeh.

1.

Stric je prinesel Ivančku za igračo trobento. Oče je vzdihnil:

»Zdaj pa bo trobil ves dan in ne bom mogel nič v miru delati.«

Sinček ga je pa brž potolažil:

»Veš kaj, oče? Trobil bom samo po poldne, ko ti po kosilu spiš!«

2.

Oče sinku: »Pojdi sem, paglavec! Ali si ti dal teti mokro gobo v njeno posteljo?«

Sinček: »Da!«

Oče: »Zakaj si to storil?«

Sinček: »Ker me je potem teta nabila!«

3.

Popotnik priteče na kolodvor in tu vpraša uslužbenca:

»Ali še dobim vlak?«

Uslužbenec: »To je odvisno od tega, kako hitro tečete. Vlak je odšel pred tremi minutami.«

Dopolnilna uganka:

Stavi primerne besede namesto črt!

1. Zarja dan —
dan — razne
s sabo — prinese,
tužne in —.

2. — se znebi,
preden — ugasne,
al spomin —
na trenutke —.

3. — vodilo zlato
za — kratko
kožo ti ohrani
dolgo časa —.

Na severnem ledu.

Mnogo se govori in piše o italijanskem generalu Nobile, ki je hotel z zrakoplovom na severni tečaj, a se

mu ta svoja namera ni posrečila. Z več spremljevalci se je moral v sredi neke plavajoče velike ledene plošče spustiti na tla in tam čakati na pomoč. Ne moremo si prav predstavljati, kaj pomeni tako čakanje in koliko telesne ter duševne moči mora imeti človek, da v takem slučaju ne obupa. Komandant Worsley, spremljevalec raziskovalca tečajnih krajin Shakletona se je z njim in drugimi tovariši nahajal na taki ledeni plošči in pravi:

»Vsako jutro smo zlezli na najbližjo višino na naši plošči ter se ozirali na vse strani v upanju, ki v človeškem srcu nikoli ne zamre. Ali minili so dnevi in tedni, a nikjer kopnega, nikjer ladje in ne človeka. Videti je bilo samo neskončno, modrikasto se bleščečo ravan in na obzoru ostro omejena gorovja pod višnjevimi oblaki. Šatori in taborišče so kakor ciganske naselbine, črn dim se dviga in se porazgubi v čistem zraku. Dva moža z lonci za zajtrk gazita do kolena po snegu, pri čemer ju psi željno opazujejo.

V daljavi se približujejo ledene gore, ki tvorijo neprestano nevarnost za naše ledeno bivališče, ker morejo vse vkup razdrobiti v par minutah. Če se dvigne ugoden vetrič s hitrostjo 1—2 km na uro in odžene led, smo vsi veseli. Ko se pa veter obrne, čaka

mo vsi v velikem strahu. Čutimo se na naši plošči bolje, ko postane vreme hladneje, kajti pri višji temperaturi skopni led pod našimi telesi v spalnih vrečah in ni baš prijetno, ko se naenkrat zbudiš v luknji z mrzlo vodo.

Tudi nevarnost belih medvedov se pojavlja ob meglenih dneh in v temnih nočeh, ker te živali lahko z zobmi in kremplji napadejo moče v spalnih vrečah. Udobnosti in miru torej ni mnogo na naši plošči, toda polagoma se človek vsemu privadi. Ljudje pozabijo, da bivajo na le nekoliko metrov debeli ledeni plasti in da plovejo po velikem morskem brezdnu. Dozdeva se jim, da so na kopnem. Ko se približa led trdni zemlji, je upanja in pričakovanja vedno več, ali megla pade in vse se razblini v nič. Ko dospje plošča do odprtega morja, pridobi na hitrosti in — če je zima — preti nevarnost po težkem viharju.

Tedaj pač ni upanja na rešitev, če bi ljudje tudi imeli čolne. Samo letalo bi jim moglo v zadnjem hipu pomagati. Treba je torej poguma in pa vztrajnosti, da se more človek držati na takem položaju, treba pa je predvsem izkustva in telesne utrjenosti, če se hoče srečno izviti iz take nevarnosti.

Sv. Benedikt v Slov. gor. Naša šolska mlada dina priredi na praznik sv. Petra in Pavla popoldne po večernicah v dvorani lepo slavnost z deklamacijami, petjem in z dvema igrama. Obiščemo jo polnoštevilno na ljubo naši nadepolni šolski mladini!

Kapela pri Radencih. Dne 18. t. m. se je poročil, pošten mladenič Franc Kelnarič z vrlo mladenko Anico Ungerjevo. Na veseli svatbi so gostje zložili za Dijaško kuhinjo v Mariboru 75 Din. Vsem blagim darovalcem ljubi Bog plačaj! Novoporočencema pa želimo obilo sreče in milosti v njunem nove mstanu!

Enodružinska hiša z lepim vrtom se poceni proda. Stanovanje je takoj prosto. Maribor, Gubčeva ulica 3 I., Melje. 788

Čevljarjski vajenec. Sprejem takoj iz kršč. hiše pridnega fanta, ki ima veselje za čevljarjsko obra. Ivan Junger, čevljarjski mojster, Maribor, Prečna ulica 4.

Sodarske pomočnike sprejme pri prosti hrani, stani, stanovanju in perilu Franc Repič, sodar, Ljubljana, Trnovo. 787

Hlapec išče primerne službe. Samec srednjih let, popolnoma trezen, pošten in zanesljiv, ki zna opravljati s konji vso poljsko delo in je za vsako drugo vožnjo sposoben, kar mu dokažejo večletna najboljša spričevala. Gre tudi k trgovcem. Vstop 2. julija. Naslov: A. V., tvrška Zanier, Št. Peter v Savinjski dolini. 786

MALA OZNANILA

MOSTIN!

Najboljša esenca za izdelavo dobre, zdrave in ne drage domače pijače. Dobi se samo pri prodajalcih Drogerijs Wolfram, Maribor in drogerija A. Kanc, Ljubljana. 689

Dopisnike za trgovske informacije Slov. Bistrica, Poljčane, Pragersko, Muta, Ruše, Vransko, Gornji grad kakor vse druge kraje (tudi vasi) iščemo. Ponudbe z navedbo delokroga na poštni predal 224, Ljubljana. 782

Hlapca, zanesljivega, poštenega h konjem sprejme za stalno takoj A. Arbeiter, Dravska ul. 15. 784

Sprejem mlinarskega učenca, kateri ima dobra šolska izpričevala ter od poštenih staršev. Starost 15—18 let. Drugo ustmeno. Enako se sprejeme mlinarski pomočnik z dobrimi spričevali in ne nad 40 let star. Anton Lah, umetni valjčni mlin, Zgornja Polskava. 780

Ostrožnice ali robidnice

prodaste pri Podravski industriji sadnih izdelkov, Maribor, Trubarjeva ulica 9. 761

Jetika se zdravi in ozdravi v zavodu dr. Pečnik-a, pošta Rogaska Slatina. Zahtevajte prospekt. 738

Novo zalogo rožnih vencev

z zelo nizkimi cenami in v izredno lepi izdelavi je otvorila

TISKARNA SV. CIRILA V MARIBORU predvsem za čas birmovanja in božjih potov.

Cene so:

Leseni rožnivenci v raznih izdelavah D 7.— Stekleni, Din 3.— do 7.—

Alabaster po Din 10.—

Slonokoščeni (posnemek) po Din 12.—

Slonokoščeni (pravi) od Din 18.— do Din 47.—

Kdor more, naj si ogleda zalogo in izbere primerno v prodajalni na Koroški cesti 5 ali Aleksandrovi cesti 6. Naročite tudi lahko po pošti!

Dr. O. I.:

ČRNI KRIŽ PRI HRASTOVCU.

Zgodovinska povest.

»O milostljiva gospa baroninja, v čast je nama bilo prijazno vabilo,« meni Jurij Stubenberg ter poljubi graščakinji roko.

Dame so se prijazno pozdravile, mlada Zofija je poljubila graščakinji roko, le-ta pa jo je rahlo umaknila, kakor bi hotela pokazati, da ne zahteva te časti.

Priskočila sta tudi dva strežaja, da sta sprejela različno prtljago, hlapca sta spravila konje v hlev.

Med živahnim pogovorom so korakali vsi po stopnicah in hodniku do sprejemnice. Stubenbergovi so zavzeli v mehkih naslonjačih vsak svoj prostor.

Pogovor se je sukaj prvotno o vsakdanjih stvareh, nato je nanasel na dogodke zadnjih časov, dokler se ni dotaknil tudi družinskih in osebnih razmer; ni bilo težko napeljati vodo na pravi mlin, saj vsak od navzočih strank je vedel, zakaj se je vršil sestanek; kar je že nekako prej

6

bilo na tihem določeno, to se je sedaj začelo jasno razmotrivati. Graščakinja je razložila, da je čas, da se njen sin poroči, ker je potrebno, da ji odzame težko breme nadzorstva glede oskrbovanja posestev, ker bi že rada živela v miru. In tako je nanasel pogovor na to, da bi graščakinja najrajši videla, da se poroči njen sin Friderik z Zofijo.

In Stubenbergovim je bilo po volji, najbolj pa bodoči nevesti sami, s tem se izpolni njena srčna želja, ki jo goji že tako dolgo v svojem srcu. Določilo se je vse zaradi dote in katera posestva prepustijo Stubenbergovi nevesti. Tako je bilo v največjo zadovoljnost obeh strank urejeno vse, manjkalo je samo še, da pride mladi graščak in se še danes slavi zaroka.

Graščakinja Herberstein je gledala že nekaterekrat nemirno proti vratam in na tihem poslušala, ali se ne bližajo koraki. Naročila je došlemu slugi, da naroči mlademu graščaku takoj, da pride v sprejemnico, ko se vrne domu.

Friderik Herberstein se je vrnil tisto jutro od nadzorovanja delavcev hitro domu, kajti graščakinja mu je sporočila, da ima potem važne posle, katere mora on sam izvršiti. Slutil ni nič posebnega v tem, kajti v zadnjem času se je ma-

Konserviranje sadja

ni umetnost, če znaš! Zato si kupi to knjigo v Cirilovi tiskarni v Mariboru. Knjiga stane Din 15.—